

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.804/2011/4.szám

A Kúria a Kardos, Pető és Törőcsik Társas Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Törőcsik Tamás ügyvéd) által képviselt felperes neve (....) felperesnek dr. Molnár Krisztián jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatala (...) alperes ellen szerencsejáték ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. október 07. napján kelt 19.K.35.869/2010/16. számú ítélete ellen a felperes által 18. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Bíróság 19.K.35.869/2010/16. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (azaz tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 36.000 (azaz harminchatezer) forint eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes szervezte a 2010. május 24-én sugárzott „....!” elnevezésű televíziós, telefonos nyereményjátékot. Az a néző, aki meg akarta fejteni a feladványt, a képernyőn megjelenített emelt díjas telefonszám felhívásával vehetett részt a játékban. A beérkező hívásokat egy automata hanginformációs rendszer fogadta, a telefonhívás nem garantálta a műsorba kapcsolást, a számítógép - véletlenszerűen - közvetlenül kapcsolt adásba egy telefonálót a hívók közül. A játékosoknak az olyan hívások költségét is viselniük kellett, amelyek esetében nem kerültek adásba. A játékos abban az esetben nyerhetett, ha bementa a műsorban látott feladvány helyes megfejtését. Helytelen megoldás esetén a játékos nem volt jogosult nyereményre, ilyenkor a számítógép újabb játékosokat kapcsolt be az adásba, mindaddig, amíg el nem hangzott a helyes megfejtés. Minden olyan játékos, aki helyes megoldást mondott be, pénznyereményben

részesült. Az első játékban egy matematikai feladványt kellett megoldani (nem érkezett helyes megfejtés), a másodikban két kép között két különbséget kellett megtalálni (a műsoridő legvégén egyetlen játékost kapcsoltak az élő adásba, aki tudta a választ), a harmadik feladvány a „Találja meg az A betűre végződő állatot” volt. A műsorvezető fokozatosan, a keresett állatnév egyre több betűjét árulta el a nézőknek, a játék legvégén a játékosoknak a következő információk álltak rendelkezésre: bik=cápa, az adásidő lejárta előtt egy perccel kapcsoltak egy játékost, aki elmondta a megfejtést: bikacápa. A játékban összesen 5.660 beérkező hívás került regisztrálásra, a felperes 110.000 Ft-ot fizetett ki a nyertes játékosnak. A játék lebonyolításából a felperesnek 1.154.700 Ft bevétele keletkezett.

Az alperes jogelődje a 2010. szeptember 15-én kelt 38827/7/2010. számú határozatában - az előzőekben ismertetett játék miatt - a felperest 500.000 Ft bírsággal sújtotta szerencsejáték engedély nélküli szervezése miatt. Érdemi döntését a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) 1.§ (1) bekezdésére, 2.§ (2) bekezdésére, 12.§ (1) bekezdésére, (2)-(3) bekezdéseire, (6) bekezdésére, 37.§ 14. pontjára alapította. Határozatának indokolása szerint a felperes által szervezett játék az Szjtv. szerencsejátéokra vonatkozó definíciójának mindhárom fogalmi elemét megvalósította, ezért szerencsejátéknak minősül. Az első játékban a játékosok tippeléssel próbálták eltalálni a megfejtést, mivel az a matematika általános szabályai szerint nem volt levezethető, a másodikban a tudás szerepe elenyészett, így a számítógépes sorsolás véletlenszerűségén múlt, ki lesz a megfejtő, ahogyan a harmadik játékban is, ahol a műsorvezető segítségével után egyértelművé vált a megoldás. A felperes olyan engedélyköteles szerencsejátékot szervezett tehát, amelyre nem kért, és nem kapott engedélyt a hatóságtól.

Az alperes figyelembe vette, hogy a szervező egy országos vételkörzetű műsorszolgáltató által sugárzott televízióadás útján bonyolította le a játékot, annak széleskörű nyilvánosságot biztosítva, és azt is, hogy a felperessel szemben két éven belül hasonló jogsértés miatt nem került sor bírság kiszabására, ezért a bírság összegét a törvényi minimumban állapította meg.

A felperes keresetében az alperes határozatának megváltoztatását, a terhére előírt bírság törlését vagy az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Jogi álláspontja a következő volt:

Valamely játék szerencsejátékká minősítésének nem feltétele, hogy az Szjtv. 14.§-ában vagy más jogszabályhelyekben megjelölt szerencsefajták közé tartozzon. Amennyiben a játék az Szjtv. 1.§ (1) bekezdése szerinti definíció mindhárom fogalmi elemének (tétfizetés, nyeremény, véletlen szerepe) megfelel, akkor szerencsejátéknak minősül. A felperes nem vitatta a nyereményre való jogosultságot, az emelt díjas távközlési szolgáltatás révén történő játékba lépés pedig - figyelemmel az emelt díj és az alpdíj közötti különbözetre - tétfizetésnek minősül. Az alperes a felderített tényállás alapján megalapozottan és a jogvita eldöntésére irányadó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően állapította meg „a véletlen túlnyomórészbeli szerepét”. A korábbi alperesi és más hatósági gyakorlat, illetve az alperes által más játékokra korábban kiadott állásfoglalás nem releváns, mert ebben a perben a bíróság csak a konkrét keresettel támadott közigazgatási határozat jogszerűségéről dönthet. Az 1/2002. KJE számú jogegységi határozat értelmében pedig az ügyfélegyenlőség követelménye nem csorbul, ha a közigazgatási szerv a téves jogértelmezésen alapuló korábbi joggyakorlatát megváltoztatja és a jogszabályoknak megfelelő törvényes joggyakorlatot folytatja, ezért az alperes határozata kereset által vitatott körben megalapozott és jogszerű.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte hatályon kívül helyezését, első és másodlagos kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát, fenntartotta a keresetben is kifejtett jogi álláspontját. Érvelése szerint a határozatok nem felelnek meg az Szjtv. 1.§ (1) bekezdésében, 14.§-ában, 15.§ (1) bekezdésében, 21-22.§-ában, 24.§-ában, 25.§ (1) bekezdésében, 28/A.§-ában foglaltaknak. Kifejtette, hogy a szervezett játék élő, interaktív, tudásalapú, televíziós játék volt, amely nem sorolható szerencsejátékok közé, tekintettel arra, hogy a nyereség vagy veszteség nem kizárólag és nem túlnyomórészt függött a véletlentől. Az általa szervezett játékban a játékos tudásától, a feladvány megfejtésétől függött a nyeremény elérése. A játékban való részvételért a díj megfizetésére nem a szerencsejátékokra jellemző módon került sor, tehát nem valósult meg aggálytalanul a tétfizetés, mint tényállási elem sem. Hivatkozott arra is, hogy az alperes és az elsőfokú bíróság is figyelmen kívül hagyta a műsor szórakoztató jellegét. Sérelmezte, hogy az érdemi döntések eltérnek a más televíziós játékokkal kapcsolatban korábban alperes, illetve más hatóságok által követett gyakorlattól.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 274.§-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárás során - annak rendkívüli jogorvoslati jellege miatt - nincs helye bizonyítás feltételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet. (Pp. 275.§, BH2002.29.).

Ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes, avagy téves, okszerűtlen, a logika szabályainak ellentmondó tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít. Nem állapítható meg jogszabálysértés akkor, ha a fél álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval, ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség.

A Kúria a rendelkezésére álló iratok alapján az elsőfokú bírósággal egyezően azt állapította meg, hogy az alperes eleget tett a tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségének. Az elsőfokú bíróság minden elé tárt adatot, tényt, körülményt, bizonyítékot egyenként és egymással egybevetve is értékelt, a jogerős ítéletben megállapított tényállás tehát hiánytalan, iratszerű, okszerű bizonyítékkértékelésen alapul, megfelel a Pp. 206.§ (1) bekezdésében, 221.§ (1) bekezdésében foglaltaknak, ennél fogva a rendkívüli jogorvoslati eljárásra is irányadó.

A Kúria teljes körűen osztja az első fokú ítéletben kifejtett jogi álláspontot, annak megismétlése nélkül, a felülvizsgálati kérelemben előadottakra figyelemmel, csupán a következőkre kíván rámutatni:

Az Szjtv. 1.§-a értelmében három tényállási elem együttes fennállása szükséges ahhoz, hogy egy játék, szerencsejátéknak minősüljön, tehát az, hogy legyen tétfizetés, a játék végén nyeresmény, a nyereség vagy veszteség kizárólag vagy túlnyomó részt a véletlenül múljon. Az Szjtv. 1.§ (1) bekezdése szerinti törvényi meghatározásra figyelemmel - felperes érvelésével ellentétben - annak megállapításánál, hogy valamely játék szerencsejátéknak minősül-e vagy sem, nincs jelentősége a játék szórakoztató jellegének, mint ahogyan annak sem, hogy a játékosoknak mi a műsorral, vagy a játékba való belépéssel kapcsolatos motivációja. Ha valamely játék megfelel az Szjtv. 1.§ (1) bekezdésében foglaltaknak, akkor szerencsejátéknak kell minősíteni, még akkor is, ha konstrukciója alapján nem feleltethető meg az Szjtv. 14.§-ában felsorolt szerencsejátékfajták egyikének sem. Az Szjtv. 14.§-a azokat a szerencsejátékfajtákat sorolja fel, amelyek szervezését az állami adóhatóság engedélyezheti. Amennyiben az adott játék, olyan

szerencsejátéknak minősül, amelyre az Szjtv. rendelkezései alapján nem adható engedély, vagy amennyiben egy ilyen játék engedély nélküli szervezése valósul meg, az tiltott szerencsejátéknak minősül.

A felperes keresetében nem vitatta az előző bekezdésben ismertetett három együttes tényállási elem közül a nyereményre való jogosultság megvalósulását.

Az emelt díjas szolgáltatás útján történő játékba lépés esetén pedig az alapidíj és az emelt díj közötti különbözet összege tétnek minősül. A játékosoknak azon hívások költségeit is viselniük kellett, amelyek esetében nem kerültek adásba, tehát a játék során lehetőség volt a tétként feltett pénzösszeg elvesztésére is. Az emelt díjas SMS-t továbbító játékos attól függetlenül tétet fizetett, hogy az emelt díjas SMS ellenértékét mikor, milyen időpontban és milyen módon egyenlítette ki, mert az emelt díjas szolgáltatás igénybe vétele nélkül a játékban nem vehetett volna részt. E körülményeknél fogva nincs jelentősége annak a felperesi érvelésnek, mely szerint a játékban az SMS díjának kiegyenlítése nélkül is részt lehetett venni, mivel az emelt díjas telefonhívás ellenértékét a játékos csak utólag, számlája kiegyenlítésekor fizette meg.

A játékba kerülés kapcsán a felperes keresetében sem vitatta a véletlen kizárólagos szerepét, hiszen a számítógépen, tehát a véletlenül múlt, hogy kik azok a telefonálók, akik lehetőséget kapnak arra, hogy az élő adásban közöljék az általuk helyesnek vélt megfejtést. A játékba a játékost véletlenszerűen, nem előre meghatározott időpontban kapcsolták be az igen nagyszámú telefonáló közül.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, az első játékban csak tippelni lehetett, amely tudáselemet nem igényelt, a másodikban a rendkívül egyszerű feladványra a számítógép egy játékost engedett játékba, harmadikban pedig a feladvány megfejtéséhez a műsorvezető jelentős segítséget nyújtott. A játékosok rendelkezésére bocsátott betűkkel, azok összeolvasásával a feladvány megfejtése gyakorlatilag egyértelművé vált, és ez a játékos tudást, a kreativitás szerepét a minimálisra csökkentette. Nem vitásan a tudáselem nem volt teljes körűen kizárva, de az alperes határozatában, a jogerős ítéletben és a Kúria ítéletében ismertetett tényállási elemekre figyelemmel oly jelentős mértékben hátrányba szorult, amely kizárja a vizsgált játék tudásalapúnak történő minősítését.

Ahogy arra az elsőfokú bíróság helyesen rámutatott a perben vitatott játéknak más, az Szjtv-től különböző jogszabályok szerinti minősítése nem hathat ki az e perben keresettel támadott határozat

bíróági felülvizsgálatára. Jelen ügyben ugyanis kizárólag a konkrét keresettel támadott határozat jogszerűségéről kellett döntenie a Pp. 330/A.§-a alapján, mégpedig a határozathozatalakor irányadó tényállásra és az akkor hatályos Szjtv. szerinti jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel. Ezeknek a követelményeknek az alperes határozata és a jogerős ítélet teljes körűen megfelel az előzőekben részletezettekre figyelemmel.

Az elsőfokú bíróság helyesen utalt arra is, hogy a felperes által hivatkozott, és felülvizsgálati kérelemben is megismételt állásfoglalások szakmai vélemények, nem jogszabályok, ennél fogva nem relevánsak, és alapos az 1/2002. számú KJE határozatra hivatkozás is.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem sért eljárási, illetve anyagi jogszabályt, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére vonatkozó ítéleti rendelkezés az illethekekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdésében, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2013. január 24.

**Dr.Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr.Kurucz Krisztina sk.
előadó bíró, Kárpáti Magdolna sk. bíró**